

Til eftertanke

Gud er almægtig

■ Af Tina Jensen, mor til Tanja som bor på bofællesskabet Kernehuset

2. Mosebog kapitel 17, vers 1-3: "De slog lejr i Refidim, men da folket ikke kunne få vand at drikke der, rettede de anklage mod Moses og sagde: "Skaf os vand at drikke!" (...) "Hvorfor har du ført os op fra Egypten, så du lader os og vores børn og vores kvæg dø af tørst?"

I 2. Mosebog kapitel 17 møder vi et desperat folk, en Moses i panik og en almægtig Gud.

Folket er på vandring fra Egypten til det forjættede land. 400 års slaveri er ovre. Folket skal ikke længe være en del af den egyptiske kultur, men er nu frie til at leve med Gud og genfinde deres jødiske identitet. De er på vej mod landet, som flyder med mælk og honning.

Det er bare ikke så let, for de befinder sig i en ørken, og drikkevandet er sluppet op.

Enhver, som har været i et varmt land med en tom drikkedunk, forstår folkets desperation. Det er dødsens farligt! Uden vand får man det helt forfærdeligt. Man bliver syg – og dør. Og børnene er de første til at bukke under.

Folket er bange: "Hvorfor, Moses, har du ført os herud? For at vi hjælpeløse skal se på, at vore børn lider og dør for øjnene af os?"

Det er fuldt forståeligt. Vi kan næsten mærke smerten. Og hvad gør Moses? Han går i panik. Vi læser også i vers 4: "Moses råbte til Herren: "Hvad skal jeg stille op med dette folk? Nu stener de mig snart!" Moses talte ikke til Gud, han råbte – i sin afmagt! Og vi forstår, hvilke tanker, der løber igennem Moses' hoved; Hvad skal jeg gøre, Gud? De kræver noget af mig, som er umuligt. Hvorfor har du sat mig til at lede dette folk, når de kræver mere af mig, end jeg er i stand til? Hvad nu?"

Mon ikke de fleste af os også har prøvet det: at stå i en situation, hvor vi var hjælpeløse. Vores kompetencer rakte ikke, og vi følte os svage og mistede overblikket.

Hvad gør Gud?

Han kunne have valgt at minde folket om, hvor elendigt de havde det i Egypten og bede dem tage sig sammen. Han kunne have valgt at bede Moses vise lidt mere ærefrygt og bønfulde ham om hjælp i stedet for at råbe til ham.

Det gør han ikke. Han giver dem vand. Han befaler Moses at slå på klippen ved Horeb, hvorefter han lader strømme af vand fosse ud af klippen, så folket kan drikke. Voksne og børn får rigeligt at drikke og fylder deres drikkedunke, inden turen går videre. Fordi Gud elsker sit folk og har omsorg for dem.

Bøn: "Tak, far, fordi du i dag er den samme, som du var dengang. Din kærlighed er ikke kølnet, og din arm er ikke for kort. Mind mig om, at du ser til mine behov. Når jeg er magtesløs, er du almægtig."

